A

MANOHARAN MALAYALAM & YANG LAIN

lwn.

MENTERI KESELAMATAN DALAM NEGERI MALAYSIA & SATU LAGI

B

MAHKAMAH PERSEKUTUAN, PUTRAJAYA
ALAUDDIN MOHD SHERIFF PMR
ARIFFIN ZAKARIA HB (MALAYA)
HASHIM YUSOFF HMP
C [RAYUAN JENAYAH NO: 05-18-2008(W)]
14 MEI 2008

TAHANAN PENCEGAHAN: *Perintah tahanan - Permohonan untuk habeas corpus - Sama ada perintah tahanan sah dan mengikut undang-*
D *undang - Siasatan dan laporan penyiasatan - Ketidakpatuhan prosedur - Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960, ss. 8(1), 11(2)(b), 73 - Kaedah-kaedah Lembaga Penasihat 1972, k. 3(1)*

Terdapat lima rayuan di hadapan mahkamah ini dan oleh kerana
E alasan penahanan adalah sama terhadap kesemua-semua perayu-perayu, ia disetujui bahawa hujahan akan dibuat atas satu rayuan dan keputusan rayuan itu akan terpakai dan mengikat rayuan-rayuan yang lain. Perayu telah memohon writ *habeas corpus* dikeluarkan bagi membebaskan beliau dengan segera dan tidak
F ditahan semula kerana terdapat pelanggaran terhadap Perlembagaan Persekutuan. Yang Arif Pesuruhjaya Kehakiman ('PK') menolak permohonan itu, mengakibatkan rayuan semasa oleh perayu. Tiga isu utama telah ditimbulkan dalam rayuan ini, iaitu: (i) Perintah Tahanan yang dibuat oleh Menteri Keselamatan Dalam Negeri
G ('Menteri') di bawah s. 8 Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960 ('AKDN') tidak sah kerana tiada siasatan dibuat di bawah s. 73 AKDN; (ii) sama ada ss. 73 dan 8 AKDN adalah "inextricably connected"; dan (iii) ketidakpatuhan prosedur kepada s. 11(2)(b) AKDN dan k. 3(1) Kaedah-kaedah Lembaga Penasihat 1972
H ('Kaedah-kaedah').

Diputuskan (menolak rayuan-rayuan)
Oleh Alauddin Mohd Sheriff PMR menyampaikan penghakiman mahkamah:

I **(1)** Setelah meneliti rekod-rekod di hadapan mahkamah ini, ia jelas bahawa Perintah Tahanan yang dikeluarkan oleh Menteri dibuat di bawah s. 8(1) AKDN tanpa siasatan di bawah s. 73 AKDN. (perenggan 14)

(2) Menerima pakai keputusan kes *Mohamad Ezam Mohd Noor v. Ketua Polis Negara*, s. 8 AKDN adalah bebas dan boleh berdiri dengan sendirinya, tanpa merujuk kepada s. 73 AKDN. Ini adalah kerana s. 8 AKDN memberi kuasa kepada Menteri sendiri untuk membuat suatu Perintah Tahanan tanpa siasatan di bawah s. 73 AKDN. Jelas Parliamen telah memberikan kuasa tersebut secara nyata tanpa perlu menjalani proses siasatan. Jika tidak, sudah tentu Parlimen akan menyatakan sebaliknya. Oleh itu, Perintah Tahanan yang dibuat di bawah s. 8(1) AKDN adalah sah dan terpakai. *Mohamad Ezam Mohd Noor v. Ketua Polis Negara* (diikuti); *Abdul Razak Baharuddin & Ors v. Ketua Polis Negara & Ors* (diikuti). (perenggan 21)

(3) Satu siasatan dan laporan penyiasatan seperti kehendak s. 73 AKDN bukanlah satu pra syarat atau "condition precedent" di dalam membuat satu Perintah Tahanan di bawah s. 8(1) AKDN kerana tidak ada sebarang peruntukan seperti yang disebut di s. 6(1) Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1995 (lihat kes *Muhammad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors*) dan dengan itu s. 8(1) AKDN boleh berdiri secara sendiri (operate independently). *Muhammad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors* (dirujuk). (perenggan 32)

(4) Mengenai isu ketidakpatuhan prosedur kepada s. 11(2)(b) AKDN dan k. 3 Kaedah-kaedah, PK telah, atas fakta-fakta, PK telah menanganinya dengan teliti dan memuaskan. Perayu telah gagal untuk menunjukkan bukti berlakunya ketidakpatuhan atau pelanggaran mana-mana kehendak atau keperluan prosedur. (perenggan 33 & 34)

(5) Tidak syak lagi bahawa Perintah Tahanan yang dibuat oleh Menteri di bawah s. 8(1) AKDN adalah sah dan mengikut undang-undang walaupun tiada siasatan atau laporan penyiasatan di bawah s. 73 AKDN kerana kedua-dua seksyen ini tiada kaitan. (perenggan 35)

Kes-kes yang dirujuk:

Abdul Razak Baharuddin v. Ketua Polis Negara [2005] 4 CLJ 445 FC ***(diikuti)***

Ketua Polis Negara v. Abdul Ghani Haroon [2001] 2 CLJ 574 HC ***(dirujuk)***

Mohamad Ezam Mohd Noor v. Ketua Polis Negara [2002] 4 CLJ 309 FC ***(diikuti)***

Muhammad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors [2006] 4 CLJ 687 FC ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Advisory Board Rules 1972, r. 3(1)
Courts of Judicature Act 1964, s. 78
Dangerous Drugs (Special Preventive Measures) Act 1985, s. 6(1)
Federal Constitution, art. 5(1), (3), (4)
Internal Security Act 1960, ss. 8(1), 8B(1), 8C(c), 11(2)(b), 73

Bagi pihak perayu - Karpal Singh (Gobind Singh Deo, M Kulasegaran, Sivanesan & RSN Rayer bersamanya); T/n Karpal Singh & Co

Bagi pihak responden - Tan Sri Abdul Ghani Patail (Dato' Kamaludin Md Said, Abd Wahab Mohammad & Tun Abdul Majid Tun Hamzah bersamanya); Jabatan Peguam Negara

Dilaporkan oleh Suresh Nathan

PENGHAKIMAN

Alauddin Mohd Sheriff PMR:

Pendahuluan

[1] Dihadapan mahkamah ini terdapat lima (5) rayuan iaitu Rayuan Jenayah No: 05-18-2008(W), 05-19-2008(W), 05-20-2008(W), 05-21-2008(W) dan 05-24-2008(W).

[2] Perayu-perayu ialah Manoharan a/l Malayalam, Ganabatirau a/l Veraman, Vasantha Kumar a/l Krishnan, Uthayakumar a/l Ponnusamy dan Kengadharan a/l Ramasamy.

[3] Oleh kerana alasan penahanan adalah sama terhadap kesemua perayu-perayu, Encik Karpal Singh yang mewakili kesemua perayu-perayu bersetuju untuk berhujah atas satu rayuan iaitu 05-18-2008 (Manoharan) yang mana keputusan akan terpakai dan mengikat rayuan-rayuan yang lain. Y.Bhg. Peguam Negara yang mewakili kesemua responden tiada bantahan akan cadangan tersebut.

[4] Setelah mendengar hujahan-hujahan yang dibangkitkan oleh kedua-dua pihak mahkamah ini memutuskan bahawa rayuan 05-18-2008 (Manoharan) ditolak.

[5] Alasan-alasan mahkamah ini telahpun diberikan secara ringkas pada 14 Mei 2008.

[6] Sekarang kami kemukakan alasan-alasan mahkamah ini secara terperinci.

Intipati Permohonan Perayu

[7] Perayu telah memohon writ *habeas corpus* dikeluarkan bagi membebaskan beliau dengan segera dan tidak ditahan semula kerana terdapat perlanggaran terhadap Perlembagaan Persekutuan.

[8] Alasan permohonan adalah seperti berikut:

(i) Pada 13 Disember 2007 perayu ditangkap oleh pihak polis semasa berada di sebuah tempat letak kereta di bahagian 2, bawah tanah, Plaza Pantai, Kuala Lumpur. Alasan-alasan penahanan adalah kabur dan tidak mencukupi bagi tujuan Perkara 5(3) Perlembagaan Persekutuan;

(ii) Penahanan perayu adalah tidak berdasarkan kuasa-kuasa yang sah;

(iii) Berlaku perlanggaran peruntukan Perkara 5(3) dan 5(4) Perlembagaan Persekutuan;

(iv) Responden pertama mengeluarkan perintah tanpa menggunapakai peruntukan s. 73 Akta Keselamatan Dalam Negeri 1960 (AKDN 1960) yang mensyaratkan inkuiri serta siasatan polis bagi satu jangka masa tidak melebihi 60 hari termasuk mendengar pembelaan perayu dan rekomendasi dari pihak polis yang perlu dirujuk oleh responden pertama sebelum membuat keputusan untuk mengeluarkan perintah tahanan di bawah s. 8(1) AKDN 1960, dan oleh itu, penahanan perayu adalah tidak sah kerana ketidakgunapakai s. 73 bersama-sama s. 8(1) Akta tersebut;

(v) Pada 13 Disember 2007, perayu diserahkan dengan satu perintah tahanan untuk dua tahun di Tempat Tahanan Perlindungan Taiping di bawah s. 8(1) AKDN;

(vi) Sepanjang tempoh tahanan perayu telah dinafikan hak beliau untuk mengemukakan alasan-alasan tahanan dan dakwaan fakta yang bertentangan dengan Perkara 5(1) Perlembagaan Persekutuan;

(vii) Responden pertama telah bertindak secara mekanikal dan pra matang; dan

(viii) Penahanan perayu adalah berlandaskan dakwaan-dakwaan fakta yang tidak berasas dan demikian tangkapan perayu sejak dari awal tidak sah dan ini menjadikan seluruh penahanan perayu tidak sah dan batal.

Undang-undang Terpakai

[9] Beban bagi rayuan ini terletak dibahu perayu untuk mernbuktikan pihak berkuasa telah tidak mematuhi kaedah-kaedah prosedur dan pihak perayu perlu memahami bahawa *'mala fide'* bukanlah satu 'procedural non-compliance' bagi mencabar perintah tahanan tersebut di bawah s. 8(1) AKDN.

[10] Seksyen 8B(1) dan 8C(c) berbunyi demikian:

> 8B (1) There shall be no judical review in any court of, and no court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with this Act, save in regard to any question on compliance with any procedural requirement in this Act governing such act or decision.
>
> (2) The exception in regard to any question on compliance with any procedural requirement in subsection (1) shall not apply where the grounds are as described in section 8A.
>
> 8C. In this Act, "judicial review" includes proceedings instituted by way of:
>
> (a) an application for any the prerogative orders of *mandamus*, prohibition and *certiorari*;
>
> (b) an application for a declaration or an injunction;
>
> (c) a writ of *habeas corpus*; and
>
> (d) any other suit, action or other legal proceedings relating to or arising out of any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in accordance with this Act.

[11] Abdul Hamid Mohamad HMP (beliau ketika itu) menerusi keputusannya di dalam kes *Abdul Razak Baharuddin v. Ketua Polis Negara* [2005] 4 CLJ 445 antara lain memutuskan:

> So, the test, whether subjective or objective, used to determine whether *mala fide* has or has not been shown is of no relevance now, in a challenge against an act done under s. 8. When *mala fide* itself is no longer an issue under s. 8 the test thereof is clearly no longer relevant. The issue now under s. 8 is whether a procedural requirement has or has not been complied with eg, whether a copy of the order has been served as required by s. 11, to give just one simple example.

[12] Selanjutnya YA tersebut menyatakan:

> We shall now summarise our discussion in one sentence: a detention order made under s. 8 of the ISA may only be challenged on the ground of procedural non-compliance and nothing else.

Isu-Isu

[13] Pihak perayu telah menimbulkan tiga isu utama di dalam rayuan ini, iaitu:

(a) Perintah tahanan yang dibuat oleh Menteri Keselamatan Dalam Negeri di bawah s. 8 AKDN tidak sah kerana tiada siasatan dibuat di bawah s. 73 AKDN.

(b) Sama ada s. 73 dan s. 8 AKDN adalah 'inextricably connected'.

(c) Ketidakpatuhan prosedur kepada s. 11(2)(b) AKDN dan k. 3(1) Kaedah-Kaedah Lembaga Penasihat 1972.

Perbincangan Dan Pendapat Mahkamah Mengenai Isu-Isu

[14] Setelah meneliti rekod-rekod di hadapan mahkamah ini jelas bagi kami bahawa perintah tahanan yang dikeluarkan oleh Menteri Keselamatan Dalam Negeri dibuat di bawah s. 8(1) AKDN tanpa siasatan di bawah s. 73 AKDN.

[15] Setelah diteliti penghakiman Yang Arif Pesuruhjaya Kehakiman itu kami berpendapat bahawa keputusan beliau menolak permohonan *'habeas corpus'* perayu adalah wajar dan betul.

[16] Yang Arif Pesuruhjaya Kehakiman itu di dalam alasan penghakimannya dengan jelas menyatakan bahawa tidak terdapat sebarang 'non-compliance of procedures' di bawah AKDN 1960 mengenai perintah tahanan yang dikeluarkan oleh Menteri Keselamatan Dalam Negeri seperti yang didakwa oleh perayu.

[17] Kami bersetuju dengan Yang Arif itu bahawa perintah tahanan tersebut adalah sah di sisi undang-undang sekalipun tidak terdapat satu laporan siasatan di bawah s. 73 AKDN. Seksyen 73 tidak menjadi isu di dalam kes ini.

[18] Keputusan Yang Arif itu dibuat setelah mengambilkira kesemua keterangan-keterangan yang dikemukakan di mahkamah dan kami bersetuju dengan keputusan beliau bahawa penahanan perayu di Tempat Tahanan Perlindungan Taiping, Perak adalah wajar, sah dan mengikut undang-undang.

[19] Menyentuh persoalan sama ada s. 73 dan s. 8 AKDN adalah 'inextricably connected' Yang Arif itu mengasaskan keputusannya kepada kes *Mohamad Ezam Mohd Noor v. Ketua Polis Negara* [2002] 4 CLJ 309.

[20] Di dalam kes tersebut Steve Shim CJ (Sabah dan Sarawak) (beliau ketika itu) menyatakan di dalam penghakimannya seperti berikut:

> By 'inextricably connected" I would take it to mean that ss. 73(1) and 8 are wholly dependant on each other – that there has to be a police investigation under s. 73 before the minister can properly exercise his discretion to issue a detention order under s. 8, or conversely, that no detention order under s. 8 can properly be issued by the minister without the necessary investigation by the police under s. 73. In my view, such a proposition would have the effect of inhibiting or restricting the unfettered discretion of the minister. It would mean that the minister could not, on his own and independent of the police, conduct an investigation or take into consideration factors extraneous to those arising from police investigation under s. 73. What matters of national interest are infinitely varied. So are matters of national security of the state. Those are the concerns of the minister. In the exercise of his discretion, he need not necessarily have to consider and rely on police investigation. This is implicit in the very nature of an unfettered discretion. There may well be other public considerations of a political, social or economic nature having an impact on national security which are purely within his peculiar knowledge and which he considers relevant to his decision.

> Furthermore, police investigation under s. 73 may stop short of submission or reference to the minister where circumstances reveal insufficient evidence to warrant the continued detention of the detainee. In such a case, the matter would, quite conceivably, never reach the door of the minister. Does it then follow that the powers of the minister under s. 8 have become impotent and stagnant?
>
> Clearly, if it was the intention of Parliament to impose a mandatory obligation on the part of the minister to consider the police investigation under s. 73 before he could issue a detention order under s. 8, Parliament would have expressly provided for it ... Such express provisions are conspicuously absent in ss. 8 or 73 of the ISA.
>
> Examined in the context stated, it must mean that although ss. 73(1) and 8 are connected, they can nevertheless operate quite independently of each other under certain circumstances. Section 8 is not necessarily dependent on s. 73(1) and *vice versa*. In the circumstances, it cannot therefore be said that they are 'inextricably connected'. In this respect, I must, with the greatest respect, differ from the view expressed in Re: Tan Sri Raja Khalid and Theresa Lim.

[21] Menerima pakai keputusan kes di atas di mana kami berpendapat bahawa ianya amat wajar dan munasabah kami bersetuju dengan keputusan Yang Arif itu bahawa s. 8 AKDN adalah bebas dan boleh berdiri dengan sendirinya, tanpa merujuk kepada s. 73 AKDN. Ini adalah kerana s. 8 memberi kuasa kepada Menteri Keselamatan Dalam Negeri sendiri untuk membuat suatu perintah tahanan tanpa siasatan di bawah s. 73 AKDN. Jelas Parlimen telah memberikan kuasa tersebut secara nyata tanpa perlu menjalani proses siasatan. Jika tidak, sudah tentu Parlimen akan menyatakan sebaliknya. Oleh itu, perintah tahanan yang dibuat di bawah s. 8(1) adalah sah dan terpakai.

[22] Kes *Mohamad Ezam* ini mendapat perhatian dan sokongan dari Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Abdul Razak Baharuddin & Ors v. Ketua Polis Negara & Ors* [2005] 4 CLJ 445.

[23] Di dalam penghakimannya Abdul Hamid Mohamad HMP (beliau ketika itu) telah menyentuh pendapat Steve Shim CJ (Sabah dan Sarawak) di dalam kes *Mohamad Ezam* dan menyatakan demikian:

A In addition to the reasons given by Steve Shim CJ (Sabah dan Sarawak) in *Mohamad Ezam (supra)* especially at pp 473-474 of the report for holding that s. 73 and s. 8 are not 'inextricably connected' with which we agree, the amendments have clearly demarcated the two sections regarding the grounds for challenging the acts done thereunder. Unlike a challenge against the arrest and detention pursuant to s. 73, a challenge against an act done by the Minister under s. 8 can only be mounted on the ground of procedural non-compliance. *Mala fide* is not a 'procedural non-compliance.

[24] Di dalam rayuan ini (Manoharan) pihak perayu telah melemparkan berbagai dakwaan terhadap responden yang menyatakan bahawa terdapat 'non-compliance of procedure' di pihak responden tatkala membuat perintah tahanan di bawah s. 8(1)AKDN.

[25] Bagi menangkis dakwaan-dakwaan tersebut pihak responden telah memfailkan 21 affidavit.

[26] Jelas dari penghakimannya bahawa YA Pesuruhjaya Kehakiman tersebut telah meneliti kesemua kandungan affidavit-affidavit tersebut perenggan demi perenggan (sila lihat halaman 228 hingga 232 rekod rayuan) dan berpendapat Menteri Dalam Negeri telah memberi pertimbangan kepada semua faktor, iaitu daripada laporan penyiasatan kes dan memutuskan perayu telah terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang menggugat ketenteraman awam dan memudaratkan keselamatan Malaysia iaitu dengan melibatkan diri sebagai salah seorang pemimpin pertubuhan 'Hindu Rights Action Force' (HINDRAF). Jelas, tindakan menteri bukan dibuat secara mekanikal atau serkap jarang tetapi berdasarkan kepada penyiasatan fail kes yang dijalankan ke atas perayu. Dengan demikian penahanan perayu di bawah s. 8(1) AKDN adalah dibuat secara sah.

[27] Di dalam penghujahannya di hadapan mahkamah ini peguam bijaksana Encik Karpal Singh mendakwa bahawa keputusan di dalam kes *Mohamad Ezam* (diatas) adalah tidak sah dan merupakan satu 'nullity' oleh kerana ianya tidak mengikut kehendak s. 78 Akta Mahkamah Keadilan 1964 disebabkan kematian salah seorang hakim yang bersidang dan sebaliknya mendesak mahkamah ini menerimapakai keputusan dalam kes *Ketua Polis Negara v. Abdul Ghani Haron* [2001] 2 CLJ 574.

[28] Bagi menjawab dakwaan ini kami ingin merujuk penghakiman Abdul Malek Ahmad HMP (beliau ketika itu) dalam kes *Mohamad Ezam* di halaman 345-346 di mana YA Hakim tersebut menyatakan:

> We sat on 13 occasions from 6 June 2001 before we reserved judgment on 28 February 2002. In the process, the panel lost one of its members with the untimely demise of our learned brother Wan Adnan Ismail, PCA, on 24 December 2001.
>
> This situation is amply covered by s. 78 Courts of Judicature Act 1964 (the CJA) which states:
>
> Continuation of proceedings notwithstanding absence of a Judge.
>
> 78(1) If, in the course of any proceeding or, in the case of a reserved judgment, at any time before delivery of the judgment, any Judge of the Court hearing the proceeding is unable, through illness or any other cause, to attend the proceeding or otherwise exercise his functions as a Judge of that Court, the hearing of the proceeding shall, ... continue before, and judgment or reserved judgment, as the case may be, shall be given by, the remaining Judges of the Court, not being less than two, and the Court shall, for the purposes of the proceeding, be deemed to be duly constituted notwithstanding the absence or inability to act of the Judge as aforesaid.
>
> (2) In any such case as is mentioned in subsection (1) the proceeding shall be determined in accordance with the opinion of the majority of the remaining Judges of the Court, and, if there is no majority the proceeding shall be re-heard.

[29] Walaupun Allahyarham Wan Adnan Ismail PMR (beliau ketika itu) telah meninggal dunia pada 24 Disember 2001, YA Dato' Abdul Malek Ahmad, HMP (beliau ketika itu) memutuskan bahawa kedudukan kes itu bertepatan dengan kehendak s. 78 Akta Mahkamah Keadilan 1964. Oleh itu pada hemat kami keputusan dalam kes *Mohamad Ezam* adalah terpakai dan YA Pesuruhjaya Kehakiman itu terikat dengan keputusan ini.

[30] Mengenai keputusan dalam kes *Ketua Polis Negara v. Abdul Ghani Haron* [2001] 2 CLJ 574 yang didakwa Encik Karpal Singh terpakai dalam rayuan ini, ingin kami nyatakan di sini bahawa kami tidak sependapat dan berbeza pendapat dengan keputusan tersebut. Seperti yang telah kami nyatakan di awal penghakiman ini bahawa keputusan di dalam kes *Mohamad Ezam* adalah lebih munasabah dan wajar.

[31] Bagi memperjelaskan lagi keadaan di dalam rayuan ini kami rasa sesuai jika dirujuk kepada keputusan di dalam kes *Muhammad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors* [2006] 4 CLJ 687 di mana Augustine Paul HMP (di ms 698-699) menyatakan:

> The resultant matter for consideration is whether the breach is subject to judicial review. The detention order against the Appellant was issued by the Deputy Minister of Internal Security pursuant to section 6(1) of the Act (Dangerous Drugs Act (Special Preventive Measures) 1985) which reads as follows:
>
> 6.(1) Whenever the Minister, after considering:
>
> (a) the complete report of investigation submitted under subsection (3) of section 3; and
>
> (b) the report of the Inquiry Officer submitted under Subsection (4) of section 5, is satisfied with respect to any person that such a person has been or associated with any activity relating to or involving the trafficking in dangerous drugs, the Minister may, if he is satisfied that it is necessary in the interest of public order that such person be detained, by order (hereinafter referred to as a detention order) direct that such person be detained for a period not exceeding two years.
>
> It is manifestly potent that the Minister, may make a detention order under section 6(1) of the Act only when he is satisfied of the need to do so **after he had considered the two reports specified in section 6(1)(a) and (b) of the Act.**

[32] Berpandukan alasan-alasan di atas, kami memutuskan bahawa di dalam rayuan ini, satu siasatan dan laporan penyiasatan seperti kehendak s. 73 AKDN bukanlah satu pra syarat atau 'condition precedent' di dalam membuat satu perintah tahanan di bawah s. 8(1) AKDN kerana tidak terdapat sebarang peruntukan seperti yang disebut di s. 6(1) Akta Dadah Berbahaya (Langkah-Langkah Pencegahan Khas) 1985 (lihat kes *Muhamad Jailani* di atas) dan dengan itu s. 8(1) AKDN boleh berdiri secara sendiri (operate independently).

[33] Mengenai isu ketidakpatuhan prosedur kepada s. 11(2)(b) AKDN dan k. 3(1) Kaedah-Kaedah Lembaga Penasihat 1972 kami percaya bahawa YA Pesuruhjaya Kehakiman itu telah menanganinya dengan teliti dan memuaskan seperti yang terdapat di perenggan 33 hingga 37 (ms 235 hingga 238 rekod rayuan).

Penutup

[34] Pada kesimpulannya, pada hemat kami, perayu telah gagal untuk menunjukkan bukti berlakunya ketidakpatuhan atau perlanggaran mana-mana kehendak atau keperluan prosedur.

[35] Tidak syak lagi bagi kami bahawa perintah tahanan yang dibuat oleh Menteri Keselamatan Dalam Negeri di bawah s. 8(1) AKDN 1960 adalah sah dan mengikut undang-undang walaupun tiada siasatan atau laporan penyiasatan di bawah s. 73 AKDN 1960 kerana kedua-dua seksyen ini tiada kaitan.

Perintah

[36] Berdasarkan kepada alasan-alasan dan nas-nas yang telah kami kemukakan di atas, kami sebulat suara bersetuju supaya rayuan ini ditolak. Begitu juga dengan keempat-empat rayuan yang berkenaan.